

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Trg Ljudevita Posavskog 5
44000 Sisak

Poslovni broj: Pn-54/2025-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, OIB 74610670107, u ime Republike Hrvatske po sutkinji Sandi Navara Sladović, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, A. Mihanovića 3, Zagreb, Područni ured u Sisku, OIB 84397956623, Sisak, Ulica lipa 4, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB 94472454976, Zagreb, Listopadska 2, kojeg zastupaju odvjetnici Odvjetničkog društva Grgić & Partneri iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, radi naknade štete, nakon glavne javne rasprave održane i zaključene 8. rujna 2026 u prisutnosti punomoćnice tužitelja, 2. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Područni ured u Sisku koji glasi:

"Tuženik ADRIATIC OSIGURANJE d.d. je dužan tužitelju HRVATSKOM ZAVODU ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Područni ured u Sisku na račun broj HR1210010051863000160, model: HR26, poziv na broj: 5908-19-19-03543937954 platiti iznos od 9.620,94 eur sa zakonskom zateznom kamatom od 1. kolovoza 2025. do isplate po stopi koja se svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena te mu naknaditi sve troškove, a sve to u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Područni ured u Sisku da tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE

d.d. naknadi parnični trošak u iznosu od 500,00 eur sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Područni ured u Sisku podnio je ovom sudu tužbu protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., radi naknade štete.

2. U tužbi tužitelj navodi da je 11. lipnja 2015. g osiguranik tužitelja Dario Kuštreba smrtno stradao u prometnoj nesreći koja se dogodila na državnoj cesti D-37 između Gora i Graberje, a ovu prometnu nesreću prouzročio je osiguranik tuženika Dario Tonković upravljajući motociklom registarske oznake SK-826-GM. Presudom Županijskog suda u Sisku broj K-11/2019 od 22. veljače 2022. osiguranik tuženika proglašen je krivim za izazivanje naveden nesreće te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 godine. Nakon ove nesreće rješenjem tužitelja KLASA: UP/I 140-03-15/01/ OB 03543937954, URBROJ: 341-14-05/3-15-021631 od 26. lipnja 2015. priznato je pravo na obiteljsku mirovinu udovici Kuštreba Martini i djetetu Kuštreba Karlu, počevši od 11. lipnja 2015. Udovici se mirovina isplaćivala do 30. rujna 2015. Prema odredbi čl. 159. st. 1 Zakona o mirovinskom osiguranju, Zavod ima pravo na naknadu štete izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu, a za utvrđivanje visine stvarne štete mjerodavne su odredbe ovog Zakona. Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-860/2022 od 12. ožujka 2024. odbijen je zahtjev za naknadu štete nastale isplatom mirovine u razdoblju od 11. lipnja 2015. do 30. travnja 2019. Tužitelj trpi štetu isplatom obiteljske mirovine i dalje te je u razdoblju od 1. rujna 2022. do 30. lipnja 2025. isplatio obiteljsku mirovinu u iznosu od 8.372,40 EUR te jednokratno novčano primanje u iznosu od 1.248,54 EUR, dakle, ukupno iznos od 9.620,94 EUR. Tužitelj se stoga dopisom od 10. srpnja 2025. obratio tuženiku sa zahtjevom za naknadu štetu u navedenom iznosu, no tuženik nije udovoljio navedenom zahtjevu.

3. U odgovoru na tužbu tuženik prije upuštanja u raspravljanje stavlja prigovor mjesne nenadležnosti Općinskog suda u Sisku. Navodi da nije sporno da je osiguranik tužitelja Dario Kuštreba smrtno stradao u prometnoj nesreći koja se dogodila 11.06.2015. godine. Točno je da je za izazivanje predmetne prometne nesreće kazneno osuđen osiguranik tuženika, ali odgovornost tuženika za štetu proizišlu iz smrti osiguranika tužitelja Daria Kuštrebe isključena je jer se zajedno s osiguranikom tuženika doveo u alkoholizirano stanje, te je nakon zajedničke konzumacije alkohola s njim, pristao voziti se na motociklu kojim upravlja osiguranik tuženika, jer prilikom vožnje na motociklu nije koristio kacigu koja bi ga zaštitila od ozljede uslijed koje je smrtno stradao. Tužbeni zahtjev neosnovan je u cijelosti i iz razloga što nije utemeljen na mjerodavnim odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu

[Narodne novine 151/05] kojim članku 27. propisano da je u Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove ...mirovinskog ...osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveze preuzetih ugovorom o osiguranju. Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovog članka smatraju se...razmjerni iznos mirovine oštećene osobe odnosno članova njene obitelji. Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. U konkretnom slučaju tužitelj potražuje naknadu cjelokupne mirovine isplaćene obitelji osiguranika u određenom periodu iako na naknadu u toj visini nema pravo s obzirom na citirane zakonske odredbe. Da je gore citirana pravna norma mjerodavna u parnicama kakva je predmetna, u kojoj HZMO potražuje naknadu štete koju trpi plaćanjem mirovine - stav je zauzela recentna sudska praksa: Vrhovni sud RH, Rješenje br. Rev-552/2022-2 od 17.05.2022. god. Da bi predmetno potraživanje, u naravi bilo regresno, preduvjet je da tužitelj isplaćuje mirovinu u iznosima kako to tvrdi u tužbi, ali tuženik to plaćanje osporava, a tužitelj nije dostavio adekvatne dokaze izvršenih isplata, tužbeni se zahtjev predlaže odbiti u cijelosti i primjenom pravila o teretu dokaza. Slijedom navedenog tuženik osporava odgovornost, te osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, te predlaže tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti uz naknadu parničnog troška tuženiku.

4. Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u zapisnik o očevidu (stranica 3-8 spisa), presudu Županijskog suda u Sisku br. K-11/2019-36 od 22. 2. 2022. (str. 9-26 spisa), podatke o osiguranju (str. 28 spisa), rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Sisku od 26. 6. 2015. (stranica 30-33 spisa), dopis tužitelja od 10. 7. 2025. (stranica 34 i 35 spisa), presliku povratnice (stranica 36 spisa), potvrdu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 10.7.2025. (stranica 37 i 38 spisa), ispis iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (str. 39 spisa), presudu Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske br. KŽ-147/2022-14 od 27. 3. 2024. (str. 124-131 spisa), zapisnike iz predmeta Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Pn-3874/2015-20 od 18. 11. 2016. i Pn.3874/2015-23 od 15. 3. 2017. (str. 132-140 spisa), zapisnike iz predmeta Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Pn-1410/2024-118 od 14. 1. 2026. i Pn-1410/2024-120 od 123 2. 2026. (str. 141-146 spisa), te je izvršen uvid u predmet Županijskog suda u Sisku br. K-11/2019.

5. Prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda nije osnovan obzirom da odredba čl. 52. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje ZPP) propisuje da je za suđenje u sporovima o izvanugovornoj odgovornosti za štetu, osim suda općemjesne nadležnosti, nadležan i sud na čijem je području štetna radnja počinjena ili sud na čijem je području štetna posljedica nastupila, te odredba čl. 52. st. 3. ZPP propisuje da se odredba st. 1. istog članka primjenjuje i u sporovima o regresnim zahtjevima po osnovi naknade štete protiv regresnih dužnika.

6. Kako je predmet spora regresni zahtjev iz mirovinskog osiguranja, te stoga što je štetna posljedica – isplata obiteljske mirovine nastala i jednokratnog novčanog primanja od strane Hrvatskog zavoda za mirovinsko

osiguranje, Područna služba Sisak na području nadležnosti ovog suda (prema potvrdi o isplati, str. 37 spisa) nije osnovan prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda.

7. Nadalje, na temelju izvedenih dokaza te temeljem rezultata cijelog postupka sud zaključuje da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

8. Uvidom predmet Županijskog suda u Sisku br. K-11/2019 utvrđeno je da je presudom br. K-11/2019-36 od 22. 2. 2022. optuženik Dario Tonković proglašen krivim što je dana 11. lipnja 2015., u vremenu od 2,30 sati do 6,00 sati, na državnoj cesti D-37 u nenaseljenom dijelu između mjesta Graberje i Gora, iako je bio mladi vozač protivno članku 199. stavak 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine", broj: 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 92/14 i 64/15; dalje ZoSPC-a) motociklom marke "APRIL1A PEGASO 650", registarskih oznaka SK 826-GM u smjeru Petrinje, upravljao pod utjecajem alkohola pri koncentraciji od najmanje 1.21 g/kg apsolutnog alkohola u krvi, pristajući da vožnjom u takvom stanju ugrozi druge sudionike u prometu, pri čemu je, suprotno članku 113. stavak 1. i članku 46. stavak 1. ZoSPC-a, krećući se brzinom od 73 km/h, upravo zbog alkoholiziranosti, izgubio nadzor nad motociklom te istim sletio izvan kolnika na zemljanu bankinu gdje je poduzeo intenzivno kočenje prednjom kočnicom, uslijed čega je došlo do prevrtanja motocikla na travnatoj nizbrdici, pri čemu je suvozač Dario Kustreba odbačen sa motocikla te je pri padu, uz više ozljeda, zadobio ozlijede glave sa posljedičnim razdorom produžene moždine, od kojeg je na mjestu preminuo, dakle, kao sudionik u cestovnom prometu kršenjem propisa o sigurnosti prometa izazvao opasnost za život i tijelo ljudi pa je zbog toga prouzročio smrt jedne osobe, čime je počinio kazneno djelo protiv sigurnosti prometa - izazivanjem prometne nesreće u cestovnom prometu - opisano u članku 227. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj: 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 – ispravak dalje: KZ/11), a kažnjivo po članku 227. stavak 4. KZ/11 te je isti temeljem članka 227. stavka 4. KZ/11 uz primjenu članka 48. stavka 2. i članka 49. stavka 1. točke 3. KZ/11, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine i izrečena mu je temeljem članka 72. KZ/11 sigurnosna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom u trajanju od jedne godine dulje od izrečene kazne zatvora.

9. Presudom Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske br. KŽ-147/2022-14 od 27. ožujka odbijene su žalbe državnog odvjetnika i optuženog Darija Tonkovića kao neosnovane te je potvrđena presuda Županijskog suda u Sisku br. K-11/2019-36 od 22. 2. 2022., a sukladno odredbi čl. 12. st. 3. ZPP, sud je u parničnom postupku, u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinioća vezan za pravomoćnu presudu kojom se optuženik oglašava krivim, zbog čega prigovor tuženika da bi odgovornost tuženika za štetu proizašlu iz smrti osiguranika tužitelja Daria Kuštrebe bila isključena nije utemeljen.

10. Nadalje, između stranaka nije sporno da je vozilo reg. oznake SK 826-GM na dan 11. 6. 2015. bilo osigurano kod tuženika policom automobilske odgovornosti broj 068700114282 odnosno nije sporna pasivna legitimacija tuženika.

11. Rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Sisku od 26. 6. 2015. Kuštreba Martini, udovici osiguranika Kuštreba

Daria, i djetetu Kuštreba Karlu, priznato je počev od 11. 6. 2015. pravo na obiteljsku mirovinu.

12. Iz potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Sisku od 10. 7. 2025. proizlazi da su Kuštreba Karlu isplaćeni iznosi mirovina u periodu od 1. 9. 2022. do 30. 6. 2025. od ukupno 8.372,40 eur te za period od mjeseca listopada 2022. do mjeseca travnja 2025. iznosi jednokratnih novčanih primanja od ukupno 1.248,54 eur, a navedene isplate mirovina proizlaze i iz ispisa iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja.

13. Odredbom čl. 164. st. 1. i 5. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine br. 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22, dalje: ZMO), koji je bio na snazi u utuženom periodu, propisano je da zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 161. ovoga Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete), a za utvrđivanje visine stvarne štete u slučajevima iz stavaka 1. do 3. ovoga članka mjerodavne su odredbe ovoga Zakona.

14. Nadalje, prema odredbi čl. 161. st. 1. ZMO Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju, a prema odredbi st. 2. istog članka naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja: novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, neovisno o činjenici naknadnog ispunjenja uvjeta na prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu; novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata obiteljske mirovine bez obzira na to bi li umrli osiguranik, da je živ, ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu, novčana davanja na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja te troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava. Prema odredbi čl. 161. st. 3. ZMO zahtjevom za naknadu štete Zavod može obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitaliziranu štetu) ili svotu stvarne štete prema isplatama (pojedinih davanja) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina).

15. Potom, odredbama čl. 27. st. 1., 2. i 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23, dalje: ZOOP) propisano je da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, zatim, da se stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji, a razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

16. Prema odredbi čl. 27. st. 4. ZOOP odredbe čl. 27. st. 1., 2. i 3. odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja

17. Dakle, za odluku u ovom sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine i tjelesnog oštećenja mjerodavne su odredbe ZOOP, koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete za Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine i naknade za tjelesno oštećenje.

18. Naime, tuženik je društvo koje se bavi poslovima osiguranja, među ostalima, i poslovima obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, a materija obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti je uređena ZOOP zbog čega se na konkretan odnos tužitelja i tuženika kao osiguratelja u pogledu utvrđivanja visine i obima obveze tuženika kao osiguratelja primjenjuje materijalno pravo koje regulira konkretan ugovor o osiguranju, u ovome slučaju ZOOP.

19. Tuženik kao osiguratelj motornog vozila štetnika se ne nalazi u istom pravnom statusu kao i sam vozač – štetnik. Obveza tuženika regulirana je ZOOP temeljem kojega zakona je i zaključen ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženik može odgovarati samo u okviru odredbi predmetnog zakona. Osiguravajuća društva nisu šetnici nego temeljem zaključenog ugovora o osiguranju sa vlasnikom opasne stvari/motornog vozila imaju obvezu (u slučaju da su ispunjene ZOOP propisane pretpostavke) naknaditi štetu umjesto odgovorne osobe/štetnika (konkretnog vozača štetnika) i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a koji Ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti je uređen posebnim zakonom i to ZOOP.

20. Odredbom čl. 8. st. 1. ZOOP propisano je da je društvo za osiguranje dužno sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje, odnosno cjenicima premija osiguranja.

21. Dakle, tuženik kao društvo za osiguranje ima obvezu sklopiti ugovor o osiguranju sukladno odredbama ZOOP, a kojim odredbama je i uređen opseg osiguranog pokrića, odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom, obim i opseg osiguranog pokrića, a temeljem čega se sukladno načelu razmjernosti i naplaćuje/obračunava premija osiguranja.

22. Stoga se u ovoj pravnoj stvari odluka ima utemeljiti na odredbama čl. 27. ZOOP koje uređuju subrogacijske zahtjeve nositelja mirovinskog osiguranja.

23. Tako u odluci VsRH br. Rev-552/2022-2 od 17. 5. 2022.

24. Nadalje, utoliko što tužitelj tužbenim zahtjevom zahtijeva naknadu štete u vidu isplaćene obiteljske mirovine djetetu osiguranika Daria Kuštrebe, valjalo je primjenom odredaba čl. 27. ZOOP, zaključiti da ne postoji razlika koju bi tuženik bio u obvezi isplatiti tužitelju.

25. Naime, prema odredbama čl. 27. st. 1., 2. i 3. ZOOP stvarna šteta koju bi tuženik kao društvo za osiguranje bilo dužno nadoknaditi tužitelju u konkretnom slučaju predstavljala bi razliku između obiteljske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

26. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Sisku je rješenjem od 26. 6. 2015. djetetu osiguranika tužitelja priznao pravo na obiteljsku mirovinu, a prema navodima tužitelja s ročišta održanog 10. ožujka 2026., nije sporno da je obiteljska koja je priznata djetetu osiguranika tužitelja niža od invalidske mirovine koja bi bila priznata u slučaju ozljede na radu, budući da je invalidska mirovina zbog ozljede na radu mirovina koja je uvijek određena u najvišem iznosu.

27. Kako u konkretnom slučaju navedena činjenica nije sporna, prijedlog tuženika za provođenjem financijskog vještačenja na okolnost postojanja i visine iznosa koji predstavlja razliku između mirovine utvrđene rješenjem o umirovljenju i mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu, rješenjem ovog suda br. Pn-54/2025 od 8. 9. 2026. odbijen je kao nepotreban.

28. Dakle, kako nije sporno da ne postoji razlika u vidu više plaćene mirovine prema odredbama čl. 27. st. 1., 2. i 3. ZOOP, zaključak je suda da ne postoji stvarna šteta koju bi tuženik bio u obvezi nadoknaditi tužitelju te je tužbeni zahtjev tužitelja radi naknade štete u vidu isplaćene obiteljske mirovine odbijen kao neosnovan.

29. Nadalje, u odnosu na utuženi iznos jednokratnih novčanih primanja od ukupno 1.248,54 eur, valja reći da tuženik kao društvo za osiguranje nije u obvezi nadoknaditi tužitelju niti tu štetu, sukladno odredbama čl. 27. st. 1. i 2. ZOOP.

30. Ovo iz razloga što prema odredbama čl. 27. st. 1. i 2. ZOOP stvarna šteta koju je tuženik kao društvo za osiguranje dužno nadoknaditi, osim, razmjernog iznosa mirovine, predstavlja troškove liječenja i druge nužne troškove učinjene sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju.

31. Tužitelj ne dostavlja nikakav akt iz kojeg bi proizlazilo temeljem kojih propisa je djetetu osiguranika tužitelja uopće priznato pravo na jednokratno novčano primanje, pa stoga nema mjesta zaključku suda da bi se radilo o isplati utemeljenoj na propisima o zdravstvenom osiguranju, ili o troškovima liječenja odnosno drugim nužnim troškovima sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, pa je za zaključiti je da nema obveze tuženika za naknadom štete tužitelju niti po toj utuženoj osnovi. Stoga je i u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

32. Radi stranaka je za istaknuti da neutemeljeno tuženik osporava da bi tužitelj svom osiguraniku izvršio isplatu iznosa mirovina kojeg zahtjeva tužbom u ovom sporu obzirom da potvrda Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Sisku od 10. 7. 2025. kao i ispis iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja od 10. 7. 2025. predstavljaju javne isprave, sukladno odredbi čl. 230. st. 1. ZPP, a tuženik nije dokazao da su u njima neistinito utvrđene činjenice ili da su isprave neistinito sastavljene (čl. 230. st. 3. ZPP).

33. Tako i u odluci VsRH br. Rev-x 386/12 od 29. 1. 2020.

34. Nadalje, prigovori tuženika doprinosu nastanka štete od strane osiguranika tužitelja Daria Kuštrebe iz razloga što se osiguranik tužitelja, nakon zajedničke konzumacije alkohola s osuđenim osiguranikom tuženikom, pristao voziti na motociklu kojim je upravljao osiguranik tuženika te je kao alkoholiziran doprinio destabilizaciji motocikla kao i iz razloga što osiguranik tužitelja prilikom vožnje na motociklu nije koristio kacigu koja bi ga zaštitila od ozljede uslijed koje je smrtno stradao, nisu osnovani.

35. Naime, uvidom u predmet Županijskog suda u Sisku br. K-11/2019 utvrđeno je sljedeće:

- iz zapisnika o obdukciji tijela od 12. 6. 2015. pok. Kuštreba Daria proizlazi da je uzrok njegove smrti traumatski razdor produžene moždine,

- iz kombiniranog prometnog i sudsko-medicinskog vještačenja od 10. 3. 2016. po vještacima Peri Todoroviću i Josipu Škaviću, provedenom za potrebe vođenja kaznenog postupka protiv okr. Daria Tonkovića, između ostalog, proizlazi da je uzrok prometne nezgode presnažno kočenje vozača čime je prouzročio prevrtanje vozila, te da je ozljeda produžene moždine nastala djelovanjem sile na stražnji tj. zatiljni, više lijevi predio glave, te da traumatski razdor produžene moždine predstavlja apsolutno smrtonosnu ozljedu koja je u momentu ozljeđivanja dovela do smrti ozlijeđenog,

- iz zapisnika br. K-47/17 od 18. 6. 2018. proizlazi da je vještak Pero Todorović iskazao da se u konkretnoj prometnoj situaciji nije radilo o naletu motocikla prednjom strasnom na neku fizičku zapreku već o destabilizaciji motocikla prouzročenoj neadekvatnim kočenjem prednjom kočnicom motocikla te da je vještačenjem obje kacige, forenzičnim odnosno laboratorijskim ispitivanjem utvrđena pripadnost jedne i druge kacige svakoj od osoba koja se nalazila na motociklu,

- da iz sudsko-medicinskog vještačenja provedenog po vještakinji Vedrani Petrovečki 25. 10. 2018. u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Pn-3874/15 (koji je priložen predmetu Županijskog suda u Sisku br. K-11/2019), u odnosu na koji su stranke suglasne da se pročitaju zapisnici s iskazima, proizlazi, između ostalog, da je uslijed ozljede produljene moždine nastupila trenutna smrt Daria Kuštrebe, da s obzirom na ozljede koje je zadobio isti u trenutku kontakta s podlogom nije imao zaštitu kacigu na glavu, kao i da je ozljeda koja je dovela do njegova smrti mogla nastati i usprkos nošenju zaštitne kacige,

- da iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka Tomislava Perića od 4. 7. 2019., u predmetu K-47/2017, proizlazi da je do slijetanja motocikla došlo uslijed greške vozača, da je destabilizaciji te posljedično i slijetanju motocikla mogla pridonijeti i činjenica je motor bio opterećen vozačem i putnikom što podrazumijeva da se tijela vozača i putnika sinkrono kreću, da se podudaraju u nagibima s motociklom,

- da iz nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine i patološke anatomije Valtera Stemberga od 19. 9. 2019., između ostalog proizlazi, temeljem podataka iz prometnog tehničkog vještačenja, sudskomedicinski zaključak da motocikl i tijela vozača i putnika na motociklu predstavljati cjelinu u kretanju sve do započetog prevrtanja pri čemu su motocikl, a i tijela na motociklu zadobili složenu rotaciju oko sve tri osi pri čemu je došlo do izbačaja oba tijela,

- da iz sudsko-medicinskog vještačenja provedenog po vještaku Davoru Mayeru 23. 12. 2020. u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Pn3016/2019, ranije Pn-3874/15 (koje je priloženo predmetu Županijskog suda u Sisku br. K-11/2019), proizlazi između ostalog, da u trenutku udara u tlo, glava Daria Kuštrebe nije bila zaštićena kacigom, da to znači da Dario Kuštreba uoči nesreće nije nosio kacigu na odgovarajući način pričvršćenu pa mu je ona u dinamici nesreće spala s glave, međutim i da to nije od utjecaja na njegov smrtni ishod jer se mehanizam nastanka smrtonosne ozljede produljene moždine može uspostaviti i kad je glava zaštićena kacigom,

- da u svom iskazu danom na zapisnik br. K-11/2019-27 od 10. 2. 2022. vještak Pero Todorović iskazuje da je moguće da ponašanje putnika na motociklu može doprinijeti destabilizaciji motocikla i da takva destabilizacija može dovesti do slijetanja iz kolnika, međutim navodi i da tehničkim putem nije moguće razlučiti u kojoj je mjeri eventualno "nepravilno" držanje putnika na motociklu doprinijelo slijetanju s kolnika kao ni u kojoj je mjeri vozač motocikla doprinio prometnoj nesreći te da ju pogledu prevrtanja motocikla primarni faktor koji je doprinio bilo neadekvatno kočenje prednjom kočnicom, da je uzrok slijetanja ponašanje vozača prilikom upravljanja motociklom odnosno da je isti obzirom na širinu kolnika imao mogućost pri uobičajenoj pažnji u prometu zadržati motocikl na sebi pripadajućoj desnoj prometnoj traci.

- da je u iskazu danom na zapisnik br. K-11/2019-27 od 10. 2. 2022. vještak Tomislav Perić iskazao da bi do destabilizacije motocikla prolaskom kroz desni zavoj moglo doći u slučaju ako se vozač i suvozač prolaskom kroz zavoj ne bi sinkrono poklapali u nagibu, a jednako tako i da je do slijetanja motocikla moglo doći uslijed subjektivne greške vozača ili subjektivnog stanja vozača te u konačnici da se iz spisa predmeta nije moglo jednoznačno zaključivati na točan uzrok slijetanja motocikla, te da

- u svojim iskazima danim na zapisnik br. K-11/2019-27 od 10. 2. 2022. vještaci sudske medicine Valter Stenberg i Josip Škavić iskazuju da opsežne ozljede glave i vrata koje se nalaze kod pok. Daria Kuštrebe se viđaju kod osobe koja na glavi nema zaštitnu kacigu odnosno da ozljede glave i traumatski razdor produžene moždine gledajući u ukupnosti odgovaraju ozljedama kakve se u pravilu viđaju kod osoba bez zaštitne kacige na glavi.

36. Dakle, neovisno o činjenici da iz vještačenja Službe kemijsko-fizikalnih i toksikoloških vještačenja proizlazi da je pok. Dario Kuštreba u vrijeme štetnog događaja imao koncentraciju alkohola u krvi najmanje 0,51 g/kg isto nije od utjecaja na ishod ovog spora u smislu doprinosa nastanku štete kako to tvrdi tuženik obzirom da jasno iz prometno-tehničkih vještačenja provedenih u predmetu Županijskog suda u Sisku br. K-11/2019 proizlazi da nije moguće tehničkim putem utvrditi da bi pok. Dario Kuštreba kao putnik na motociklu eventualnim "nepravilnim" držanjem destabilizirao motocikl i doprinio slijetanju istog s kolnika. Također, niti činjenica ne/nošenja kacige pok. Daria Kuštrebe nije od utjecaja na odgovornost tuženika, jer i iz mišljenja sudskomedicinskih vještaka proizlazi da smrtonosna ozljeda koju je isti zadobio može nastati i kad je glava zaštićena kacigom.

37. Prema tome, a uzimajući u obzir i zaključak suda da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan, ocjena ovog suda da prijedlozi tuženika za izvođenjem dokaza kombiniranim prometnim i sudskomedicinskim vještačenjem na okolnost (ne) korištenja kacige osiguranika tužitelja i utjecaja te okolnosti na zadobivene ozljede, te za provođenjem toksikološko-prometnog vještačenja na okolnost utjecaja alkoholiziranosti osiguranika tužitelja na stabilnost motocikla nisu svrsishodni za vođenje ovog spora, a niti ekonomični te su rješenjem ovog suda br. Pn-54/2025 od 8. 9. 2026. odbijeni kao nepotrebni.

38. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP odnosno stoga što je tužitelj u cijelosti izgubio spor dužan je tuženiku naknaditi parnični trošak u cijelosti.

39. Tuženiku je sukladno Tarifi o nagradama i nakadi troškova za rad odvjetnika priznat trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eur

(Tbr. 8. st. 1.), za sastav podneska od 9. 3. 2026. u iznosu od 200,00 eur (Tbr.8.st.1.), te PDV u iznosu od 100,00 eur, ukupno 500,00 eur.

40. Tuženiku nije priznat trošak za sastav podneska od 7. 9. 2026. jer nije bio potreban za vođenje ove parnice (čl. 155. st. 1. ZPP).

41. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Sisku, 2. listopada 2026.

Sutkinja
Sanda Navara Sladović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu i uručenje presude.

Dostavna naredba:

1. tužitelju
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-0a0c2**

Kontrolni broj: **0dcb3-00506-05c75**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.